

Druhá kapitola

Zkušenosti, svobodná volba a vyšší síly

Světové proudy

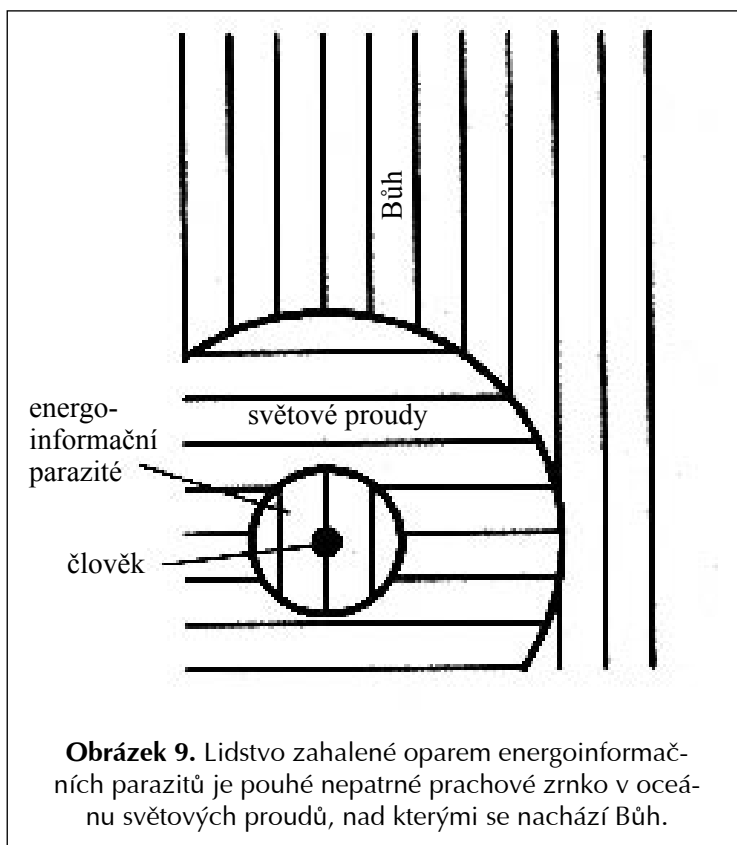
Opravdový vesmír se neuvěřitelně liší od světa energoinformačních parazitů, a tedy od toho světa, v němž jsme si od dětství navykli žít. Celý vesmír se nachází v neustálém pohybu a je živý, a to doslova. Je obdařený nejen silou, ale i vědomím. Neustále v něm probíhají procesy obrovských měřítek, ale není v našich silách celé je uvidět ani je zcela pochopit. Setkáváme se pouze s dozvuky těchto procesů. Vidíme, že vítr foukal a náhle utichl. Na slunci se objevily skvrny a potom zmizely. Na kostce padly potřebné body, nebo naopak nepadly. Rampouch spadl ze střechy někomu na hlavu nebo proletěl mimo něho. Toto všechno se nám zdá jako obyčejné náhody.

Nyní však víme, že náhody neexistují, protože náhoda není nic jiného než nepoznaná zákonitost. Zapojení se do světových proudů nám poskytlo možnost tyto zákonitosti alespoň částečně poznat.

Jakmile jsme je začali poznávat, odhalili jsme, že existují dva druhy „náhodných“ souher okolností.

– **První druh:** shoda náhod organizovaná energoinformačními parazity.

– **Druhý druh:** shoda okolností schválená *světovými proudy*.

Obrázek 9. Lidstvo zahalené oparem energoinformačních parazitů je pouhé nepatrné prachové zrnko v oceánu světových proudů, nad kterými se nachází Bůh.

O tom, jak tyto dva druhy odlišit, i o tom, jak nám energoinformační parazité podstrkují různé návnady, jsme mluvili už mnohokrát. Pokud energoinformační parazit potřebuje poslat co nejvíce lidí do války, zařídí, aby byla vojenská služba neuvěřitelně přitažlivá. Začne do vojenské školy přivádět nejpopovnější lidi a do podniků, kde se vyvíjí a vyrábí zbraně, osoby s potřebnými vlastnostmi. V životě těchto lidí se najdou osoby, díky nimž energoinformační parazité přivedou lidi právě tam, kde je to třeba. Vybrané osoby budou mít z této nabízené možnosti radost. Jak by ne, vždyť je to velmi dobře placená, prestižní práce, takovou jim mohla poskytnout jen šťastná náhoda! Tito lidé nepřemýšlejí o tom, jak tvrdě bude nutné za takovou „náhodu“ zaplatit. Umlčeli v duši nejasný pocit viny, šli proti sobě, a tak získali velmi těžkou karmu.

Existují však i jiné „náhody“. Jedete tramvají do práce nebo někam jinam a máte zpoždění. Ještě musíte přesednout na metro a tu náhle tramvaj jedoucí vpředu vykolejí a vám nezůstane jiná možnost než vystoupit a dál jít pěšky. Mezitím všechno na světě proklínáte, protože na potřebné místo určitě dorazíte pozdě. Jakmile se dostanete k metru, uvidíte tam mnoho sanitek a policejních aut. Zjistíte, že se tam před deseti minutami něco stalo (například došlo k výbuchu), jsou oběti na životech a zdá se, že je jich hodně.

Nyní už na zpoždění nenadáváte, ale děkujete té nešťastné tramvaji, která se ve skutečnosti ukázala být jako velmi šťastná. Možná vám zachránila život, protože mohlo dojít k nejhoršímu.

Takto nás ovlivňují světové proudy.

Jak však odlišit opravdovou pomoc od „pomoci“ energoinformačních parazitů? Je to velice jednodu-

ché. Když nám „pomáhají“ energoinformační parazité, ovlivňují nás prostřednictvím lidí. Přesvědčují nás a pobízejí jednat určitým způsobem, a ne jinak. My váháme, pochybujeme a cítíme vinu... Pokud v sobě tyto pocity potlačujeme, jsme obětí energoinformačního parazita. Pokud dobře nasloucháme sami sobě, své duši, snadno se podnětů, jež nepotřebujeme, zříkáme.

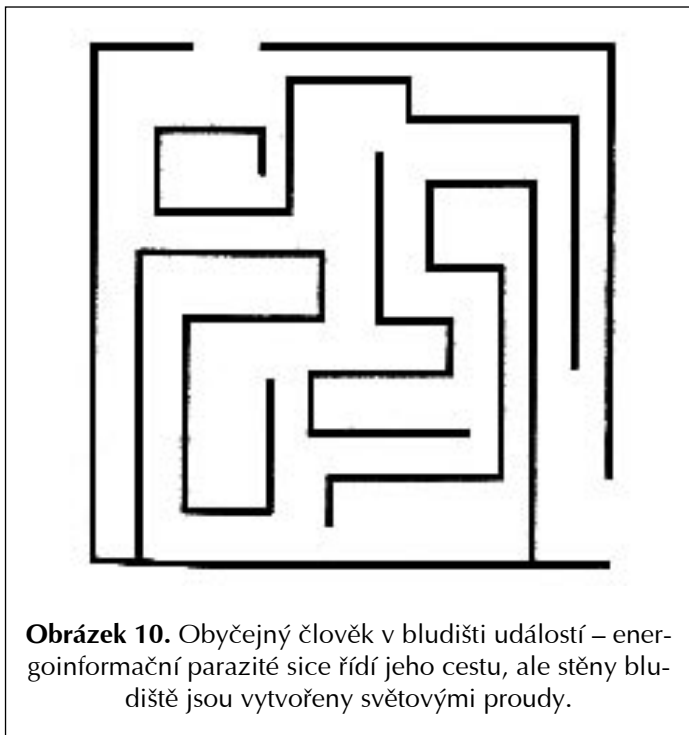
V případě světových proudů okolnosti netvoří jiní lidé, ale vznikají jakoby samy od sebe. Pokud jsou do těchto souher okolností zapojeni lidé, žádným způsobem se nás nepokoušejí ovlivňovat a jednoduše se chovají jako obyčejní účastníci děje. Světové proudy – to je rozvržení podmínek kolem nás, souhra náhodných událostí. To, co není nijak závislé na lidech.

Energoinformační parazité se všemožně snaží vnutit nám svou vůli a působí na nás jediným možným způsobem – přes lidi (právě přes ně manipulují naším vědomím). Světové proudy takové nejsou. Do mechanismu svého jednání lidi nezahrnují, protože obyčejní lidé jsou pro ně příliš malí a bezvýznamní. Ony je jednoduše nevidí, a tak je do svých plánů nemohou zapojit.

Vnější děje vesmíru nám svou vůli nevnučují, ale jednoduše vytvoří, nebo nevytvoří možnost pro realizaci našich přání.

Například mladík se chce oženit. Starostlivé tetičky a ostatní příbuzní a známé mu začnou dohazovat jednu nevěstu za druhou. Muži se ani jedna nelíbí, ale musí se oženit, a tak si z řad dívek, které tetičky přivedly do rodiny, nakonec vybere tu, jež mu alespoň není zcela nepřijemná. Situace se vyvíjí tak, že po svatbě je nutné, aby se přestěhoval ke své mladé ženě. A tam ho čeká opravdové peklo – hromada pří-

buzných v jednom bytě a všichni mají hroznou povahu, navíc tchyně každý den dělá scény, jako by chtěla zetě sprovdit ze světa. Energoinformační parazit se dosyta napájí vznikající negativní energií a doslova pije krev nešťastného mladíka.

Shoda okolností je vytvořena uměle (tetami a starostlivými příbuznými), což je očividný důkaz zasahování energoinformačního parazita.

Druhá varianta stejných událostí je následující. Mladík není tak slabý a infantilní a posílá tetičky

a další příbuzné s jejich protivnou péčí i s jejich ošklivými nevěstami o dům dále. Jednoduše žije sám a jednoho dne vyleze na silnici z náhle pokaženého auta a potkává svou budoucí milovanou ženu, se kterou potom dlouho a šťastně žije.

Seznámení díky souhře okolností nastalo samo. Napomohla mu porucha auta, jen nastala v pravý čas, což je zjevná „náhoda“ – projev světových proudů.

Takže co dělat, pokud nám světové proudy v něčem brání? Především je třeba si uvědomit, že to znamená, že jsme se z nějakého důvodu dostali do konfliktu se světovými proudy. A není to jen nějaký obyčejný konflikt... Celkově se snažíme plavat proti proudu.

Metodiky druhého stupně se zaměřují na to, jak si můžeme sami vytvářet vhodné souhry okolností, jak se programovat na úspěch a štěstí, jak vkládat cíle do podvědomí, které nás potom už samo vede tam, kam je třeba, přičemž využívá všechny možnosti, jež nám okolní svět poskytuje.

Někdy se stane, že i když jsme se na úspěch naprogramovali a pokoušeli jsme se nasměrovat své podvědomí na potřebnou cestu, příležitost pro realizaci cíle přesto nevzniká. Co se stalo? Okolnosti se ukázaly být silnější! Jsme nuceni vzdát se svého cíle, protože bít hlavou o zeď je zbytečné (však to víte). Pokud metodika druhého stupně neúčinkuje, znamená to, že se nám do cesty postavily světové proudy, s nimiž neladíme. Tyto světové proudy nám nedovolují naše cíle uskutečnit, protože mezi našimi a jejich cíli je rozpor!

Světové proudy jsou všude, vyplňují celý náš svět a pro lidi se projevují v podobě náhodných událostí okolního světa.

Nový stupeň – nové požadavky

Lidé neznají zákonitosti, na jejichž základě světové proudy existují, a proto vymysleli *teorii pravděpodobnosti*.

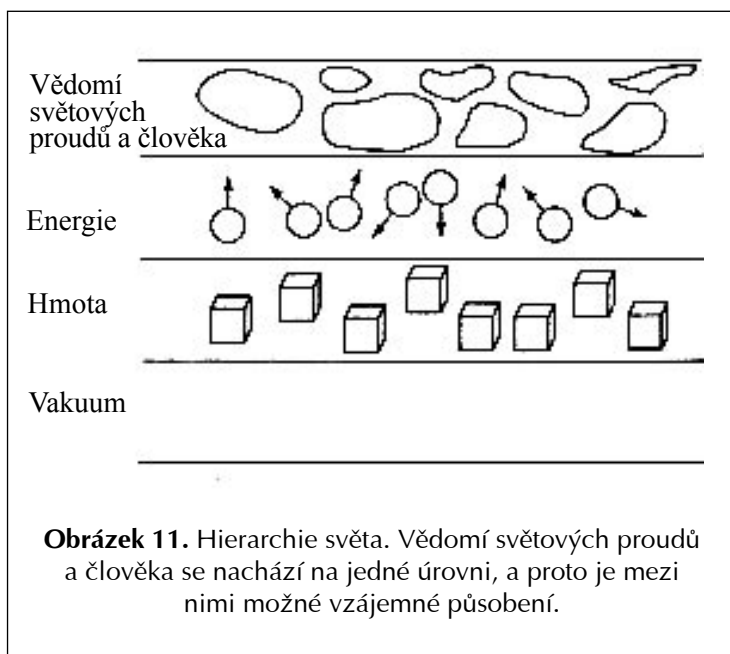
Avšak lidé hodnotí pouze vnější, zprostředkované následky toku světových proudů – svým způsobem jde o dozvuky. Není nám dáno zcela postihnout opravdové zákonitosti, vždyť přece neznáme ani příčiny, ani následky pohybu světových proudů!

Přesto můžeme v událostech, které se nám zdají být náhodné, odhalit určitý smysl. Jak je to možné? Je to zásluhou toho, že vesmír je živý, a proto je obdařen vědomím. Světové proudy mají také vědomí, ovšem toto vědomí je bilionkrát složitější než lidské vědomí. Přestože je lidské vědomí jen částicí, atomem světového vědomí, nepochybně má s tímto světovým vědomím mnoho společného – mají společnou podstatu! To znamená, že existuje místo, kde jsou v kontaktu. Proto můžeme náhody rozebrat a vybrat si svou další cestu.

Ovšem vědomí každého člověka tohoto porozumění nedosahuje. Setkat se se zákonitostmi světových proudů je připraveno pouze vědomí vyspělého člověka, jenž vstoupil na nový evoluční stupeň. Takové vědomí už dosáhlo úrovně rozvoje, která je pro to potřebná. Vědomí obyčejných lidí je možné přirovnat k zastaralým rádiím, jež přijímají pouze jednu frekvenci, a i tu stěží. Ve výsledku jsou takoví lidé schopni svým vědomím vnímat leda tak problémy domácích hádek nebo to, kolik stojí salám. Vědomí rozvinutého člověka se podobá novějšímu, velmi citlivému přijímači

schopnému naladit se na velký počet vln nejrůznějších pásem, který umí zachytit nejjemnější, až vysokofrekvenční signály. Proto jsme vy a já schopni dosáhnout svým vědomím na úroveň světových proudů.

Pokud přitom zcela nechápeme všechny zákony světových proudů, není to nic strašného. Vždyť všichni z nás nezná dokonce ani vnitřní mechanismus televizoru, ale přitom dobře vědí, jak jej používat. Je třeba si jen zapamatovat, jaká tlačítka se mají mačkat. Podle jakého schématu se přístroj spustí, to pro nás není důležité. Hlavní je, aby se televizor zapnul na potřebném kanále a ukazoval nám ty správné obrázky. O to, jak uvnitř televizor pracuje, nám nejde, neboť pro nás je důležitý výsledek.

Na podobném principu spočívá základ naší práce se světovými proudy. Není na nás, abychom podobnosti mechanismu vyšších procesů posuzovali. Naším úkolem je zapadnout do těchto procesů a dosáhnout určitého výsledku.

Pokud se nad tím zamyslíme, pochopíme, že se ve skutečnosti celý život pouze snažíme rozebrat vnější události, v nichž vyhledáváme určité zákonitosti. Vidíme, jak z nebe padá kapka deště – to je pro nás náhodná událost. Avšak můžeme odhadnout, kam spadne – to je už předurčená událost. Jaké bude mít tato kapka pro nás důsledky, je také lehké uhádnout. Pokud jsme se v tento den vypravili na piknik, znamená to, že nám dešť nejspíš pokazí radost z vyjíždky na venkov. Možná bude nutné výlet úplně zrušit a zůstat doma.

Ale proč byl pád této kapky vesmíru zapotřebí. Co ji k tomuto pádu přivedlo a jaké to má důsledky na vyšších úrovních bytí, nemůžeme odhadnout. Na druhou stranu můžeme pochopit, jak se tato událost odrazí na našem životě na Zemi, a můžeme předem předvídat, co kvůli tomu musíme udělat. Vzít si deštník, nebo ne. Jet na piknik, či zůstat doma.

Pokud člověk nezná příčiny a důsledky „náhodných“ událostí, musí se naučit v nich vyznat. Je to nutné, pokud se chce naučit plavat po proudu nebo předvídat, kdy bude nutné pohybovat se proti němu.

Můžeme zjistit, k čemu nás okolní události doveďou. Můžeme se předem dozvědět, jaká cesta je před námi otevřená, a jaká ne, a díky tomu potom odpovídajícím způsobem postupovat.